

arrapadis issa adj. du s'arrapa
 o aferra amb facilitat. Plants, arropa
disses.

arrapament m. Acció d'arrapar o
 d'arrapar-se (~~arrapament~~); estat de l'a-
 nima transportada per l'admira-
 ció, l'entusiasme, etc.

arrapar v. tr. ~~arrapar~~. llevar, emportar-
 se, arrabassar (referint-se princi-
 palment a la mort, a un estat d'èx-
 tasi) || pron. Aferrar-se. Arrapà't
amb mi, que no cauràs. d'enra ar-
rapada a la roca || ~~arrapar~~ l'garrapar